

RENOVACIÓ

Setmanari Nacionalista Republicà

Any I.—TARRAGONA, 20 juliol de 1913.—Núm. 2.

Dignifiquem els ideals

Constitueix una vergonya lo que ve succeint amb la política. Sembla, talment, que tots estiguem convençuts de que ella està prostituida i corrompuda fins al extrem de fer fàstic.

Ja no sols son els sense idees els que procuren fer veure que en coses de política no hi volen entrar ni sortir; fins els capdills de partit, els representants del poble, que en jornades electorals s'esgargamen llen cantant grandeses i excelencies de sos respectius credos per a obtenir uns quants vots, cauen en el pecat gravíssim d'abominar de la política en el moment que han d'intervindre en afers delicats o d'alguna importancia.

Si a uns obrers s'els ocorre declarar-se en vaga per a millorar sa situació, lo primer que fan els que no simpatitzen amb el moviment, es enterar-se de qui l'auxilia, de qui l'inspira; i, sia qui's vulgui, savent això se l'ensenya la frase feta: *qüestió política*. Es ara per ara, la mellor manera de fer que's inconscients odin les causes justes.

I dita la frase, els capdills, els inspiradors dels obrers, com defensant-se d'una acusació formidable, com confessant un mal fet, ho neguen: *No es cert; dir que aquest es un moviment polític, es una infamia*. Talment com si en la política, tot fos deshonra, tot bruticia.

Els que tenim idees i les estimem per creurer-les salvadores, i les propaguem amb fè dessitjant per elles jornades ben glorioses de definitives victories, no'ns hem d'avergonyar d'inmiscuir-les, aquestes idees, en qualsevol qüestió.

En la política, innegablement, hi ha honradesa; cert que no tot ho és; però per això lluitem; per a fer la tria del bé i del mal, per a que'l mal s'acabi i'l bé creixi, triomfi i arreu suri.

Enlairem la política; purguem-la del llot que pugui tenir, i, si som honorats, no'ns donguem vergonya de que'ns diguin que fem polítiques les qüestions transcendents, car quan entre'ls homes imperi la bondat i el seny, el fer política una qüestió serà la millor garantia de que ha d'esser portada amb tota la dignitat que reclamen els assumptes a discutir entre homes dignes de dir-s'ho.

Consequencies

Els nous procediments han fet marrada. Es inútil amagar el fracàs amb oropells retòrics i amenaçar a terme fixo anunciant actituds bèliques amb l'eficacia de les quals no creuen, segons ens han dit i repetit, els mateixos qui les prediquen. Preconisar l'excelencia d'un règim, cantar les seves ventatges i proclamar com a principal de les seves virtuts l'oposició irreductible i absoluta al règim imperant, per als pocs anys, sense obtenir la mes insignificant concessió, amotillar-se a lo combatut, acceptar lo rebutjat i sotmetre's a l'enemic fins al punt d'ofrir-li una col·laboració que ni sisquera sollicita, serà tot lo evolutiu, tot lo diplomàtic i tot lo transcendental que's vulga, però portarà sempre a l'anorreament i al descrèdit.

I això es lo que ha passat de Solidaritat ençà. Aquell alçament revolucionari dins de la legalitat, agressiu i violent en l'esperit però més que adoptés formes i procediments normals, rebé la primera ferida mortal el dia que una part dels seus components se mostrà disposada a sostenir a ultransa una reforma que en res afavoria la nostra idealitat. D'allí arrenca la deval'lada que no poden deturar els propis homes que inconscientment l'impulsaren, per-

que ara's, troben rodejats de nuclis d'ambiciosos que'ls presten caliu i força esperant per a un terme breu el compliment de les promeses que a cau d'orella s'han anat escampant.

No n'hi ha prou amb bastir una teoria i exposar-la en un bell llibre, si després, en l'actuació que ha de servir de confirmació i complement, s'abandonen els principis sustentats i's deixa que surin les doctrines combatudes. Si una cosa es l'ideal i altre cosa ben diferenta la realitat de la vida, medis hi ha i ben dignes d'aprofitar tots els moments per a encaminar l'acció a les solucions de demà. D'altre manera mai hauria triomfat una idea nova i'ls pobles i les nacions viurien encara en el mes pregon embrutiment.

I es precisament això lo que calia fer a Catalunya, lo que s'anuncià que's faria, lo que no s'ha fet i no's vol fer, malgrat se cantin victories i s'alabin enganxadors progresos d'unes idees que no van mancant mes cada dia perque afortunadament se reclouen en els nuclis d'intransigents, verament nacionalistes, i, per tant, ben contraris al règim que'ns desgoverna.

Perque s'es republicà

Les circumstancies excepcionals i crítiques perque atravesa la política del nostre país, ens donen avui per per a declarar el perque creiem nosaltres que s'es republicà.

Som republicans en primer terme, perque estem convençuts que es la forma de govern més democràtica, perque la Quefatura de l'Estat no deu ésser hereditaria, perque en la República'ns trobem que dins un limitat període és cambiada la persona que ha d'exercir la quefatura, per sufragi directe del poble, lo qual vol dir que si aquest home erigit en representant d'una manera tan democràtica no respón a les esperances que en ell havia concebut el poble, poc temps podrà usufructuar dels drets que li foren concedits.

Aquestes ventatjes senyalades dins de la forma republicana no existeixen en la Monarquia ja que aquesta es una herencia molt discutida, puig essent avui inacceptable per els homes avensats tota classe d'herencies, molt més ha de ésser-ho una que porta en sí responsabilitat tan gran com ho es la direcció d'un poble, podent recaure en persona que sigui una nulitat absoluta per a desempenyar el càrrec.

Ademés, nosaltres partim de la base de que tots els càrrecs publicos son o deurien ésser desempenyats com a sacrifici, i baix aquet punt de vista la herencia que representa una Monarquia es inhumana, ja que obliga al que ha de ocupar-lo a privar-se de fruir la realitat de la vida i no es llògic ni natural que s'obligui a una persona a aital sacrifici; això que succeeix en la Monarquia, no té lloc en la forma republicana, ja que en aquesta solem assignar a l'home que ha de representar el poble se li exigeix un curt numero d'anys i per lo tant pot fruir de les delícies i al mateix temps estudiar personalment tota la realitat de la vida que li es privada al que per herencia exerceix de monarca.

Son moltes i moltes altres les consideracions que podríem fer sobre aquest mateix assumpte però com s'en ha parlat molt ja, deixem de fer-ho.

Per a avui nosaltres creiem que els veritables republicans debem tindre un concepte més enlairat al anomenar-nos-ho, i es que'l dirse republicans vol dir quelcom més que partidaris sols de la forma de govern, vol dir que dins el republicanisme deuen comprendre-s'hi totes les idees per avançades que sien, que encar que el dia de demà tinguem la República,

no'ns devem contentar amb lo que de moment sigui l'ambient, sino que dins d'ella hi hem de anar inculcant totes les idees modernes, sense que'ns fassin por cap de les més avançades, les que, debem apoiar obertament fins a instaurarles.

Aquest es el concepte que tenim nosaltres del verdader republicà, es a dir que el republicà deu aspirar sempre a un més enllà, a tot lo que puga portar al poble a fruir del millor benestar, ja que en absolut, es impossible que ningú puga obtenirlo, buscant sempre, per evolucions continuades, el millorament en tots els ordes de la vida.

Així entenem que deu ésser el bon republicà, i no com els que avui se estiren i demà s'abonsen segons els beneficis que individualment puguin tocar, això no es idealitat sino un mercadeig d'idees, lo que es impossible puguin tolerar els cors nobles o sans.

On som!

Eus aquí que ja no sabem com pendrems les coses, si en serio o en broma.

Tots deuen saber que de grat o per força al Marroc hi ha guerra; diem per força perque som molts els qui no'ns plau que n'hi hagi; i que'ns sembla no es aquella que feiem quant de noiets jugavem a *Maros* i a *Cristians*, si no que ara va de bó, tant que tots procuren qui pot ferse la llesca mes grossa.

També deuen estar enterats que en aquesta guerra d'avui en dia, la de qui la pot fer major, la llesca, hi ha un fulano que s'anomena *Raisulí*, que es un peix que's porta l'oli, es a dir, que sab caminar molt be per la terra que trepitja i també esser bon mariner en el mar en que navega; perque aquest *morito* n'ha fet de molt grosses a l'Espanya, i ara segons diuen, i resulta que está protegit per Alemany.

Tot això sembla que es una cosa seria, que hauria de preocupar de bó de bo i en gran manera als qui la volen la guerra, i a tots aquets que'ns governen—segons ells diuen i que nosaltres no creiem i ni ho volèm—com també a tots aquets patrioters que des de la *Meseta central* volen fer nos veure que son lo que no son.

Doncs, no, senyors, no hi ha tal serietat, sino tot lo contrari. El cas *Raisulí* serveix per a fer riure o al menys per a que'l senyor Comte de Romanones es diverteixi fent frases alegres, procurant aixís distreure als resignats en veillar una malalta que casi está agonitzant.

El fet es que l'altre dia quan D. Alvaro—que no es el de *La fuerza del sino*—va rebre, segons cosmany li va preguntar quelcom sobre la qüestió del

cas *Raisulí*, i allavors el Comte li contestà, molt cortesment, i tal volta adoptant una pose aixís mitj napoleonica i mitj canina, ab una mà al darrera, extenentse en consideracions i mes consideracions, presentant-ho tot molt ben arreglat, però, això sí, en sentit oficios, quan un dels *chicos*, sense com va ni com costa i en el ple us de la paraula'l President, li etgega una pregunta sobre si havia rebut unes cartes d'adhesió dels Alcaldes del Districte de Chinchón.

Cataplum! diríem nosaltres *inter nos* si ho haguessim presenciat; ara caurà la bomba. Però no fou així, ja que sense cap preambul el Comte li contestà—i en aquest moment ja no volèm preocupar-nos de la posició adoptada per uns i altres—*Me ha despenado usted al abismo de la desilusión. Yo me creía un Bismark y usted me ha convertido en un Raboso..... ¡Qué caída más grande!*

¡De Bismark a Raboso! ¡De Berlín a Chinchón!—
I ara aquí posem-hi unes quantes rial'les i que se-
gueixi la broma.

Així van les coses. Mentres els uns lluiten i's des-
fàn allà al Marroc, per voluntat dels altres, aquests
en el lloc on haurien de respectar-se unes coses
tan series, fan brometa.

Nosaltres no volem imaginar-nos que aquestes in-
terrupcions tan impropies, a vegades, siguin prepa-
rades per a no ensenyar lo que no's pot veure, però
si que'ns causa admiració i'ns deix esmaperduts
veure que en el punt on la decència, l'educació i la
pulcritud volen que imperi, hi hagi qui quan altrí
parla fassi qualque interrupció. Nosaltres no sabem
com ho deuen considerar aixó en altres llocs, però
aquí i a tot Catalunya, quan un fa cosa semblant li
diuen incorrecte i impertinent.

A Chinchon tampoc ho sabem com s'ho prenen.
I a Madrid ja ho veiem; però *Madrid*—segons ells
diuen—*es la antesala del cielo*. ¿De quin cel?

* * *

Calma d'estiu

Som de plè dintre l'època calorosa i per mes que
en aquest temps s'ofereixin als nostres ulls mil i un
atractius amb tant d'altres variants, no sabem tro-
bar res que alegri de debó el nostre cor i que'ns dis-
tregui d'aquesta especie de lassitud que'ns domina i
que tant convida al clàssic *dolce far niente*.

Les noves de Madrid, eix de la política espanyo-
la; no'ns diuen res de nou, si descomptem l'actitud
irada en que ha capgirat al Comte de Romanones,
una carta, ja famosa, del corresponsal d'un periòdic
barceloní. En *Pimentel* s'ha cregut amb el dret de
poder-ne cantar quatre de fresques a l'actual presi-
dent del Concell dels ministres espanyols, i en Ro-
manones, amb gest digne d'un Cyrano qualsevol de
la política, no's creu amb el deber d'acceptar lo
que se li ha dit. Petit parentesi, aquest, que ha ser-
vit per a poder escapsar cada hu a la seva manera,
i, lo que porten sempre els cassos d'aquesta indole,
la curiositat en dança per a esbrinar el nom que
s'hi amaga darrera'l pseudònim que autoritzava la
carta, *que no ha hecho feliz* a Romanones.

De les altres noves de Madrid, cap mes de parti-
cular. I de les de provincies, el discurs den Lerroux
pronunciat el diumenge darrer en la *Casa del pue-
blo*, com a pany i clau de les sessions de l'Assam-
blea que han celebrat els radicals a Barcelona. En
Lerroux, en son últim discurs, s'ha col'locat al nivell
que li pertocava, i com s'ha enmotllat en el seu modo
de pensar actual, això es, com a burgès, no hi tenim
res a dir nosaltres els que desde'l primer dia
que'l quefe radical va posarse a *redentor*, no hem
parat mai de combatre la seva política. Els qui da-
vant l'actitud den Lerroux haurien de demanar la
paraula i pendre cartes en l'assumpto, son els pro-
pis radicals que segueixen al seu quefe creintse de
bona fè que continuen essente de radicals perque
el seu ídol encara ostenta 'l cal·licatiu que tant be'l
vesteix davant les maçes.

Fullejem els periòdics ilustrats, i lo que primer
se'ns apareix als nostres ulls es la fotografia del ba-
talló de Cerinola desfilant davant del cadavre calent
del soldat fusellat, en Juan Cerdà. Altres fotogra-
fies d'actualitat, casi totes elles obtingudes al Ma-
rroc, i res mes de particular.

Fa calor en extrèm i no'ns queda mes remei als
qui ni tenim terra per al nostre recreu, ni disposem
de medis ni de temps per a disfrutar una trista quin-
zena en un balneari, que passar l'estiu en aquest
recinte del Mediterrani, distraient les nostres hores
d'aburriment tot contemplant el va-i-vé de les ones
d'aquest mar que reflecta en les seves aigües la
blavor de l'immensitat coneguda per cel, i recolzats
en la barana de l'únic balcò veritat amb vistes viven-
tes de poesia...

* * *

Notes de l'extranger

Enric Rochefort ha mort a 82 anys; un més abans,
envià son article de col·laboració al periòdic *Patrie*.

Impetuós, expontani, apassionat, amable, lleuger,
desinteressat i revolucionari per temperament, encar

que decendent d'una familia noble, fou un esperit
de contradicció.

Així'l veim lluitar contra l'imperi de Napoleó III,
contra la Republica pel general Boulanger, escrigué
contra Suïça, que li havia donat bona hospitalitat a
Ginebra, etc., etc. Fet presoner durant la *Commune*
de París, vegent que fusellaven a molts de sos
companys comuners, escrigué la següent lletra a un
amic, la que entregà perque li dongués curs, a l'ofí-
cial que'l custodiava.

«Sens dupte m'afusellarán; que'l diable se m'em-
porti, si se per què.»

El laconisme d'aquests mots, el pinten. Alt, fort i
valent, manejava les armes com la ploma i no hi hà
home que hagi tingut més desafius, fent sovint mal
als adversaris.

Fundador del famós diari *La Lanterne* atacà du-
rament al imperi de Napoleó III i fou empresonat
moltes vegades.

Se citen frases d'ell que proven un esperit ge-
nuïnament francès. Parlant de l'escultor Barye, en-
carregat de fer l'estàtua de Napoleó III, va escriure:
«Barye es el més cèlebre escultor d'animals.»

En el primer número de *La Lanterne*, escrigué:
«Hi ha a França trenta sis milions de *sujets* (sub-
jectes), sense contar els *sujets* (motius) de descon-
tent» i continuava: «Soc Bonapartista, prò prefereixo
a Napoleó II. Es el meu ideal de sobirà. Ningú ne-
garà que hagi ocupat el trono, puig son successor se
diu Napoleó III. ¡Quin regnat! Ni contribucions,
ni guerres, ni llista civil...!»

Tothom sab que Napoleó II, fill de Napoleó I, no
regnà mai, morint jove fora de França.

Parlant d'un general, escrigué: «Es tan bestia, que
fins Grevy se'n ha adonat.»

El Parlament italià vol sanear la política. Ha do-
nat un vot de censura a molts diputats per llur inter-
venció més o menys directa en la construcció del
Palau de Justicia a Roma. Es un edifici immens,
d'una arquitectura pretenciosa i de tan mal gust,
que un ministre declarà que'l dia de l'inauguració
del dit Palau fou dia de dol per l'art i pel contri-
buient.

Estàva presupostat en 8 milions de lires i n'ha
costat 45. El Parlament, per son vot ha establert
les responsabilitats morals. Els tribunals de Justicia,
establiran les penals.

El Sr. Abignente, president que era de la co-
missió de presupostos, sembla haver rebut quanti-
tats considerables dels contractistes, aixís com
tambè'l Sr. Guerracino, antic subsecretari d'Estat,
qui diuen ha rebut 400.000 lires. A un altre diputat
els contractistes li han regalat una casa de camp.

L'Arquitecte constructor de dit Palau s'ha sui-
cidat.

Ha corregut per la ciutat del Tiber la broma
que'l cadaver del Centurió, armat de cap a peus,
descobert fa poc i portat a un Museu, s'havia tapat
la cara per no veure el nou Palau de Justicia.

La suscripció per a les víctimes de l'expedició
Scott al Pol Sud, ha produït ptes. 1.875.000.

La viuda Scott ne rebrà. . . 212.500

Son fill 87.500

I el resto entre les families dels altres marinos
que formaven part de l'expedició.

Ademés, el Parlament Anglès ha acordat conce-
dir a la viuda Scott, una renda de 2.500 pessetes a
l'any i la Marina de guerra altra renda de 5.000
pessetes.

* * *

Als Dependents mercantils de Tarragona

Per motius que amb tot i ésser difícils de precisar
son de tothom coneguts, ja que's poden tangible-
ment apreciar llurs conseqüències a la pràctica, re-
sulta que la posició del dependent de comerç deix
bastant que desitjar, especialment en alguns rams;
es a dir, que no es la que deuria ésser per no ha-
ver-la millorat d'acord amb les necessitats dels mo-
derns temps. Y particularment on es deixa sentir més,
es en l'excessiva duració de les hores de treball,
puig mentres hi hà professions manuals on es co-

rrenta la jornada de vuit hores i vulgarment la de
nou, en canvi al comerç semblen reviure temps
antics que deurien estar sepultats en el somni de
l'oblid, no essent gens difícil trobar establiments en
els que's treballen onze, dotze o més hores diaries.

A posar remei a tan greu mal, que degenera la
raça, i que constitueix un padró d'ignominia pels de-
pendents mercantils, es deurien endreçar els nostres
esforços; mes hi hà aquí un altre mal molt més greu
encara, com es el que a Tarragona no hi hà un Cen-
tre on hi estigui acullida tota la dependència mer-
cantil de nostra ciutat.

Dona pena, cars companys, que a Tarragona no
existeixi una Associació de dependents de comerç,
ja que a totes les poblacions d'una mica d'importan-
cia compten amb son centre; mes aquí no hi hà es-
perit d'associació perque tothom es considera prou
fort amb son esforç individual i, desgraciadament,
avui dia es necessaria l'unió de tots per a conse-
guir tal o qual benefici, i encara així, molts cops
no's triomfa com se voldria.

Es convenient formar ben prompte un Centre de
Dependencia mercantil tarragonina, per a que des-
d'ell ens poguem defensar degudament sempre
que'ns vulguin exigir més del nostre deure, i aqueix
fi es el que'ns há mogut a escriure aquestes rat-
lles que'ns permetem endressar-les a tots els depen-
dents de comerç i d'industria de Tarragona, no dup-
tant que tots, absolutament tots, hi posarem nostre
esforç, sia gran sia petit, per a portar a cap aquesta
obra tan necessaria.

No fa molt temps apuntarem a alguns amics,
l'idea de constituir-ne un de Centre, contestant els
uns que sí.... que estaria be, però que hi havia
massa feina per a portar-ho a cap, i els altres que
ja estaven bé, que treballaven poc i que cobraven
un bon sou.... Devant d'aquestos arguments ho
vam deixar corre per que els uns tenien por de
treballar massa i'ls altres no's volien sacrificar pel
pròxim, per l'amic, pel germà.... Succedirà ara igual?

Tenen la paraula els Dependents mercantils.

UN DE LA CLASSE.

* * *

El Banc Gremial

A propòsit de la conferèn-
cia donada al «Centro Indus-
trial», per son Secretari don
Rafel Serrano Alcazar.

La classe mitja, dintre 'l Comers i la Industria; la
soferta classe mitja; aquesta massa anònima fins
ara, de petits industrials i comerciants, pot estar,
avui, d'enhonorabona. Una força poderosa ha vingut
en auxili d'ella; oferint-li un medi de salvació que
l'ha de lliurar del naufragi.

Si fos ben bé concienta, si la seva deficient cul-
tura comercial fos més enlairada i li permetés perca-
tar-se amb un cop d'ull de lo que realment l'inte-
ressa, la veuríem avui ab la fàs somrienta i l'esperit
fortament optimista. Heus-aquí la causa:

A Barcelona s'ha establert el Banc Industrial i
Comercial Espanyol; nom més breu, significatiu i
sobre tot més simpàtic: «Banc Gremial».

Com indica son nom, es creat principalment per a
conviure entre'ls Gremis. La necessitat d'aital enti-
tat bancaria, era, i es, fortament sentida. La Socie-
tat, dintre'l terreny dels negocis, la podem consi-
derar formada per tres grups o classes diferents:
la proletaria, la mitja i la poderosa. La primera,
(sempre parlant comercialment) té una misió ben
distinta de les altres restants: es el bràs que execu-
ta l'obra; la que no té més objecte que elaborar lo
que les altres li encomanen; es el treball, mes no
el capital.

Ara bé; a les classes mitja i poderosa, se'ls hi re-
serva una mateixa tasca; la de, mitjansant son capi-
tal, dirigir i organitzar l'exploació de la materia i
de negociar amb ella. De manera, que tenint les ma-
teixes atribucions i'l mateix fi, forçosament amb el
contacte dels dos cossos, puig que'ls dos segueixen
iguals camins, s'ha de produir el topament. Per llei
física natural, en l'aspecte de dues forces encontra-
des, ha de guanyar sempre la més potènta, la més
poderosa. La força dels organismes, en el terreny
comercial, se medeix per medi del capital. D'aquí
que'l gran capitalista aixafi i arrolli al petit;

d'aquí, que la acaparació, el *trust*, tendeixi a aniquilar tot lo que dintre la mateixa esfera representi inferioritat.

Les proporcions en que avença aquesta plaga comercial anomenada *trust*, ha posat al petit industrial en la necessitat de sortir de son retraïment, de sa inèrcia, i llençar-se al camp de la lluita, si no vol desaparèixer asfixiat per la boira absorbent dels grans potentats.

Ha sigut necessari per a poguer-se equiparar quelcom a sos contrincants, acoplar-se al voltant dels Centres i Cambres Industrials i Gremials. Un cop units, atrinxerats per la defensa i protecció mútua d'ells ab ells; una vegada convertits en exercit perfectament disciplinat, en força viventa poderosa, (dat el gran contingent d'individuos que la formen, en nombre i qualitat) ha sigut arribada l'hora de buscar-se capitals per a poguer assolir llurs projectes; de fer-se capital, base poderosíssima que'ls ha de igualar a la classe poderosa.

A Barcelona, un cop complerts els treballs d'organització gremial, els es arribada l'hora de proporcionar-se'l capital, cosa que han conseguit ab la creació del Banc que'ns ocupa.

Procurarem, encara que lleugerament, definir algunes de les operacions a que's dedica aquest Banc i que més han de afavorir a la classe industrial.

Una de les preferents es la que's refereix a les compres col·lectives de mercaderies per a grups o entitats de caràcter gremial. El millor exemple que sobre això podem donar, es trasmetre l'argument exposat per l'il·lustre advocat assessor de l'Unió Gremial de Barcelona, senyor Pintó, que diu que'ls fabricants de pà, coneixedors de l'alça en el preu de la farina, no han pogut ferne provissió, si s'exceptuen uns quants privilegiats. D'haver existit el Banc, el gremi hauria sol·licitat la compra de una certa quantitat, aguantant d'aquest modo l'esbrançada que representa una alça de preu.

Altra operació per la que's distingeix aquest Banc, es la dels préstams sobre establiments industrials i mercantils, i sobre mercaderies i efectes existents en els mateixos. L'exemple 'l podem veure en un industrial que amb ull especulatiu ha fet provissió de gènere que ha d'augmentar de preu. Part d'aquest gènere el col·locarà durant l'any 'l sobrant l'aguardarà per a la propera temporada. Ara bé, com siga que motivat per la gran compra que ha fet li manca capital per atendre als altres compromisos, acudeix al Banc en prec d'un préstam sobre la mercaderia que li sobra, concedint-li aquest ab un petit interès i mitjansant un petit contracte.

I, per acabar, direm que entre altres operacions dignes de lloança, hi ha la de que, a proposta de una Junta creada per aitals fins, el Banc concedirà el crèdit que's demani, al qui tenint un comportament honrat, siga amo d'establiment industrial o mercantil.

Sembla que está en l'ànim de la Direcció el portar el Banc a Tarragona, en forma de Delegació primer, i, de resultar, com fora de desitjar, en Sucursal més tard.

Nosal tres verament ens alegrem d'això. Puig que a l'extranger han arrelat aquestes entitats, es d'esperar tindran succés a Catalunya, i cal pensar que'ls industrials tarragonins serien dels primers en fruit d'aquets beneficis.

Nostre propòsit, amb el present article, no ha sigut el del reclàm, si nó informar i volguer donar entenent als industrials que, essent aquest un assumpte de transcendència, no'l deixin passar ab l'indiferència pròpia del caràcter apàtic del vell tarragoní.

* * *

Vida obrera

L'altre dia, al parlar de la Federació Obrera Local, feiem remarcar els progressos que ha conseguit de poc temps ençà, en lo que's refereix al número de les seves seccions i a l'organització de les mateixes. Avui ens cal registrar el fet de que aquestos progressos han coincidint amb un augment que s'ha notat en tots els treballs. L'excés de feina, que porta naturalment un major benestar, ha permès als nostres treballadors pensar una mica en l'avenir.

Bon símptoma es aquest i parla prou en favor de la cultura de la classe obrera tarragonina.

Algúns ha preguntat si eren moltes les seccions de que's composava la Federació Obrera Local. Hem procurat esbrinar-ho, i segons les nostres notícies, hi ha lo següent:

La Federació consta avui de 16 Seccions organitzades, que son: la de Manobres, la Ferroviària del Nord, la d'Escombrers, la de Fusters, la d'Ebanistes, la de Fideuers, la de Cerrallers (que comprèn tot l'art metalúrgic, lampistes, llauners, fundidors, ferrers, etc.), la de Pintors, la de Paletes, la de Peons i Carreters, la de Barbers, la de Boters, la de Picapedrers, la de Sabaters, la de Sastres i la de Tipògrafs.

Constituida 'l passat dilluns l'Associació Patronal, la Junta directiva de la mateixa i una comissió de la Societat de Peons i Carreters han cel·lebrat varies reunions durant la setmana a la Cambra de Comers per a discutir les condicions del treball al moll, a les estacions i als magatzems.

Les referencies que tenim del resultat d'aquestes primeres reunions, no poden ésser més afalagadores. Ha regnat en elles una gran cordialitat i s'han tractant punts importants, acordant-se millores no despreciables per als obrers. No obstant encara queden assumptos un xic difícils a discutir.

Per més que podríem enumerar algunes de les qüestions resoltes, preferim deixar-ho per a quan totes siguin tractades, puig ens han dit que abans de donar res per ferm patrons i obrers sotmetran l'aprobació del seu treball a les respectives associacions.

Noves

Agrahim de tot cor les manifestacions que amb motiu de l'aparició del primer número del nostre setmanari ens dirigeix la premsa en general.

El Sr. Governador ha publicat una circular recomanant als seus subordinats perseguixin terminantment els jocs prohibits per la llei, amenaçant amb aplicar els medis que l'autoritza el seu carrec per a castigar als qui no's mostrin prou gelosos en el compliment del seu deure.

Veiem ab gust aquesta circular; però, son tantes les publicades fins al dia, que, permeti'ns el Sr. Governador, duptem dels seus resultats en la pràctica, per lo que li prometem ocupar-nos de l'assumpte seriosament, si continuen els abusos que actualment se cometen.

Ahí morí la mare del nostre estimat amic particular en Pau Mercadé.

L'acte del enterro, que tindrà lloc avui a les 11, promet ésser una verdadera manifestació de dol, donades les simpaties i relacions amb que comten les famílies Mercadé-Brell, a les qui, com a l'esmentat amic, enviem nostre mes sentit pèsam.

S'insisteix en assegurar que han arribat definitivament a un acord les dues empreses que's discutien la construcció del ferrocarril secundari Pons-Cervera-Valls-Tarragona.

Com les referencies son de persona ben autoritzada, casi podem dir que estem d'enhorabona als tarragonins per la pròxima realització de lo que sempre ha constituït aquí un bell ideal.

Es troben ja casi totalment restablerts de l'accident que sofriren dies enrera, els nostres estimats amics i companys En Ramon R. Serrano i el seu pare.

Excusem dir quan ens plau donar aquesta bona nova, desitjant que prompte puguin retornar a la seva vida ordinària.

Tenim entès que l'Ayuntamiento fa poc prengué l'acord de no autoritzar un *tiro* que estava establert en un pati situat casi al centre de la població.

No obstant el *tiro* continua funcionant i segueixen els perills que's tractaven d'evitar.

Es que'ls acords se prenen per a no complir-se?

La propera campanya d'exportació de vins, segons les noves que's van recullint, serà de verdadera importancia en aquest port.

Son varies les cases exportadores d'altres ciutats i fins de l'extranger que han vingut a establir-se a Tarragona i's diu se n'establirien d'altres si's pogués disposar de locals suficients.

Tot sembla indicar que'l negoci de vins ha de pendre gran volada.

En el vapor «Montevideo» que segurament arribarà avui a Barcelona, es esperat el nostre estimat amic i paisà En Pere Granada Coll qui ve a fer una excursió per Europa acompanyat de la seva esposa i tendre filleta.

Excusem dir la satisfacció que 'ns causa la vinguda de l'amic, desitjantli que la seva estancia entre nosaltres li sigui molt agradosa.

La fabrica de conserves que tenen a Constantí els nostres estimats amics els Srs. Felip i Martorell, se troba en plè treball portant ja elaborats uns quants centenars de caixes de aubercoc, comensant aquesta setmana la de tomàtec a la que seguirà seguidament la de pebrots.

La presentació dels envasos litografiats es de gust serio i apropiat.

Desitjem als nostres amics bons negocis i que augmentin de cada any la seva producció.

El nostre particular amic D. Isidoro Guerrero, acaba de sufrir una nova i aclaparadora desgracia amb la pèrdua de la seva hermosa filla, víctima de traidora malaltia.

Fem avinent a l'amic Guerrero i a sa desconsolada familia'l testimoni de nostre condol més sincer.

Tenim molta satisfacció en donar compte a nostres llegidors de la millora que ha tingut en la seva malaltia'l nostre bon amic en Miguel Adam, conegut industrial de la localitat, esperant poder donar prompte la nova del seu total restabliment, que desitjem de tot cor.

El divendres d'aquesta setmana ha tingut lloc en el espai local del Centre Industrial la conferencia donada per en Joan Ruiz Porta sobre'l tema «A l'entorn del vinent Congrés excursionista.»

El conferenciant ho ha fet de la manera a qu'ens te acostumats, essent sa peroració, un cant eleqüent, fogós, esplèndid, a les belleses de Tarragona i llurs voltants; una crida a tots el tarragonins a que en la diada del Congrés no deixin cap finestra sense domaços ni entena sense bandera.

La concurrència, que era per demés escullida, va saber premiar ab un calurós aplauso l'obra del conferenciant.

La campanya de propaganda socialista, segons lleiguim, que tindrà lloc pròximament amb la col·laboració dels companys Fabra Ribas i Virginia González, començarà amb una conferencia que'l primer dels esmentats oradors donarà a Reus el dia 26 de juliol.

Seguidament, es celebraran els següents mitings, que ha organitzat el Comitè de la Federació catalana del partit socialista obrer:

Diumenge, 27 de juliol: Tarragona (matí) i Riudecols (tarde); dimecres, 30: Sabadell; dijous, 31: Manresa; dissabte, 2 d'agost i diumenge, 3: Manlleu, Roda i Ripoll; dimarts, 5: Barcelona; dimecres, 6: Mataró; dijous, 7: Badalona; dissabte, 9: Vendrell; diumenge, 10: Sitges; dilluns, 11: Reus; dissabte, 25: Girona, i diumenge, 24: Llançà.

Ens escriuen de Mora d'Ebros que'l diumenge vinent, dia 27, tindrà lloc amb una esplèndida festa la inauguració de les escoles fundades per la «Joventut Democràtica», entusiasta estol de propagandistes que presideix nostre estimat amic En Ramon Monlleó.

L'acte promet revestir gran importancia, havent promès la seva assistència distingides personalitats de la provincia.

IBARRA Y C.^a S. en C. - SEVILLA

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots els dijous sortida fixa del port de **Tarragona** per a **Valencia**, **Alacant**, **Cartagena**, **Almeria**, **Málaga**, **Cádiz** (admetent càrrega per a **Ayamonte** i **Illa Cristina**), **Huelva**, **Sevilla**, **Vigo**, **Villagarcía**, **Carril**, **Coruña**, **Ferrol**, **Avilés**, **Santander**, **Bilbao**, **Pasages** i **San Sebastián**. — Servei ràpid eventual per a **Galícia** i **Nord d'Espanya** amb escales a **Valencia**, **Alacant**, **Málaga**, **Sevilla**, **Vigo**, **Coruña**, **Santander** i **Bilbao**, emplant solament **atorze dies** en el viatge. — S'expedeix coneixement directe per a **Luarca** i **Sant Esteva Pravia** amb trasbort al vapor **Luarca núm. 3** y per a **Dunkerque** als vapors de la Companyia Francesa **Denain & d'Anzin**.

Viatges extraordinaris a **Palma de Mallorca**. — Únic servei ficso i setmanal per a **Cette** i **Marsella** tots els divendres.

PRÓCSIMES SORTIDES

PER A LA COSTA D'ESPANYA

Juliol 17 "Cabo Oropesa"
" 24 "Cabo Higuer"
" 31 "Cabo Roca"
Agost 7 "Cabo Nao"
" 14 "Cabo San Martín"

PER A CETTE I MARSELLA

Juliol 18 "Cabo Roca"
" 25 "Cabo Nao"
Agost 1 "Cabo San Martín"
" 8 "Cabo San Vicente"
" 15 "Cabo Toriñana"

Per a més informes, a son consignatari **EN MARIAN PERES**, carrer Real, 32.-Telefon 45

C.^a de Seguros Generales de Dusseldorf

Segurs de transports

La New-York, de New-York

Companyia de segurs sobre la vida

L'UNION, de París

Companyia de segurs contra incendis.

L'Assicuratrice Italiana, de Milan

Companyia de segurs contra accidents.

La Continentale, de Mannheim

Segurs de transports.

Passeig de Colon, 11 i 12, Barcelona

SUBDIRECTOR A TARRAGONA

Macià Mallol Bosch, carrer de Mar, 1

Societat de socors mutuels TARRAGONA I SA PROVINCIA

dels cassos de malaltia, vellesa, invalidesa, viudetat i mort
Inscripta en el Govern Civil i en la Comisaría
general de Segurs, segons mana la Llei.

Director facultatiu: **Dr. Rabada**

Per a més informes dirigir-se al domicili social:
Rambla St. Joan, 75, pral. De 10 a 12 i de 5 a 7

CLÍNICA Y CONSULTORI PER A LES MALALTIES DE LA DONA

Vies urinaries, Cirurgia operatoria, parts, electroteràpia i anàlisis micro-química d'orina
i productes patològics. — Sero Reacció de Wassermann. — Aplicació del 606

Baix la direcció del Dr. Rabada

Ex intern de l'Hospital de la Santa Creu, ex ajudant de la Policlínica del Dr. Fargas i Metge de
les Cases de Socors de Barcelona

Consulta de 10 a 12 i de 5 a 7. — Per a obrers, de 7 i mitja a 8 i mitja nit. — Per a'ls pobres,
franca, dilluns, dimecres i dissabte de 12 i mitja a 1 i mitja.

Rambla de Sant Joan, 75, principal. — TARRAGONA

FRANCISCO POTAU

Calçat fet

i a la mida

Rambla de Sant Joan, 52

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Telefon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamany.
Escribanes, Plumes Stilogràfiques, pesa-cartes,
copiadors, etc.

Gran novetat en pitja-papers amb rellotje veritat.

Postals de totes menes i albums per a les meteixes.

PREUS SUMAMENT BARATOS

Fabricació especial
de sabó de moltes classes
d'oli d'oliva i de coco

J. Monserrat

Gobernador Gonzalez, 16 i 18

MAGATZEM DE FERRETERIA FUMISTERIA I QUINCALLA

Eines de totes classes. Objectes per a regals. Articles per a
magatzems de vins i olis

Macià Mallol Bosch, Carrer de Sant Agustí, 9

EMULSIÓ NADAL

Única amb 80 per
100 oli de fetge de
bacallà, tot assimila-
ble.

Reconstituent per a nents, vells i convalescents. — Re-
comenat en l'embrás, lactancia, clorosis, escrófules, ra-
quitisme, tísis, tos crónica i catarros bronquials, etc.

Aixarop Hipofosfita Nadal Amb neurostina y for-
miat de sosa (fosfor or-
gànic).

Contra l'anemia cerebral, enfermetats medulars, astenia
muscular, per a activar la digestió i deturar la caducitat
orgànica.

Medalla d'or en l'Exposició Hispano-Francesa de Saragossa

MOSTELLE (RAIMOST)

SUC DE RAIMS SENSE ALCOOL

The Grape Juice C.^o L.^d

Londres i Tarragona

El Vermouth més higiènic.

Un exelent refresc

El millor aliment en les
malalties i convalescencia.

Se ven per tot arreu